

LEDARE

Ledare: Signerat/Hans Bergström. En politisk personlighet

PUBLICERAD 2000-03-16

UTVALD LÄSNING I DIN MEJLBOX

DN:s chefredaktör Peter Wolodarski väljer ut veckans mest läsvärda artiklar.

[Skaffa nyhetsbrev](#)

Stötte ihop med Anne Wibble en sen kväll i november 1992. "Hur är läget

- Som svar fick jag en entusiastisk beskrivning av hennes lust över arbetet med att skapa en ny strategi efter kronans fall, via inflationsmål och Lindbeckkommission med mera.

Jag blev lätt överraskad, trots att jag kände Anne väl efter bland annat en gemensam tid i skolstyrelsen i Täby på 70-talet. Här var en finansminister som fått hela sitt försvar av en fast kronkurs spolierat och därmed ankaret i sin politik. Hon hade förmodligen arbetat 14 timmar redan och var på väg till nattpasset på ytterligare 4-5 timmar. Finanskrisen pressade och budgetläget var milt sagt bekymmersamt. Det hade varit mänskligt begripligt om hon till en bekant undsluppit sig någon liten suck över tidens bekymmer, krafternas spel och ärendenas tyngd. Icke. Tvärtom äkta arbetsglädje.

Anne Wibble var genuin och okorrumperad i allt hon gjorde. Hon var djupt rotad i sina värderingar. Hon kunde ibland låta teknisk och mekanisk, utifrån sitt detaljintresse för sakfrågorna. Men det var en falsk bild. De borgerliga värderingarna var mycket starka hos Anne Wibble. De handlade inte om tekniska lösningar utan om att arbeta hårt i stället för att dröna, spara mycket i stället för att slösa, företaga sig i stället för att vänta på bidrag, förkovra och utbilda sig i stället för att slösa sin tid på intigheter. Som Bengt Westerberg påminner om i sina minnesord var hon en sällsamt plikttrogen och arbetsam politiker.

Anne Wibble var stolt över sin far, Bertil Ohlin, och dolde det aldrig. Hon lät det komma till starkt uttryck i sin berättelse från barndomen, under det symposium om "Bertil Ohlin 100 år" som ordnades i riksdagen i maj förra året. En av de egenskaper hon ärvde från sin far var uthållighet. Hon kom alltid igen genom motigheter, även i sin inre lust. Kampen mot cancer förde hon med sitt sedvanliga mod, men förlorade. Hennes andra karriär, som chefekonom på Industriförbundet, stimulerade henne oerhört men bröts i förtid. Inte heller fick hon möjlighet att skriva den eftertänksamma bok om skattereformen och åren därefter som hade varit värdefull för vår förståelse av samtiden

(till skillnad från den snabbskrift hon producerade inför valrörelsen 1994).

Den nära bilden av en ledande politiker är inte alltid densamma som tv-bilden. På detta är Anne Wibble ett strålande exempel. Svenska folket kan nog ha uppfattat henne som lite torr och begränsad till personlighet, något okänslig, aningen för envis, lite för angelägen om att få rätt i varje argumentation.

De som arbetade nära Anne Wibble har en helt annan bild. Envis och stark i sina övertygelser, ja. Men samtidigt en varm och sensuell kvinna, fylld av humor och livsglädje. Hon hade också ett innerligt förhållande till svensk natur. Som kanslichef på folkpartiets riksdagskansli var hon ytterligt uppskattad av inte minst partiets kommunalpolitiker runt om i landet; de mötte sakkunskap (alltid en bristvara) parad med intresse för att tala med vem som helst som hade ett konkret ärende.

Denna höga värdering av Anne Wibble hos dem som arbetade med henne var inte på något sätt begränsad till det egna partiet. "Hon var djupt uppskattad av alla sina statsrådskollegor", säger Carl Bildt. Axeln statsminister-finansminister, alltid svår i en koalitionsregering, fungerade tack vara grundförtroendet för Anne Wibbles kompetens och värderingar hos de andra borgerliga partierna. Centerpartisterna fann i finansministern inte minst en stor miljövän. Även socialdemokrater som kom Anne Wibble nära i sakligt samarbete, som Erik Åsbrink med den skattereform de båda i stor utsträckning manglade fram, upptäckte en person att respektera och gilla, i stark kontrast till det obehagliga högerspöke som kunde målas upp i den yttre debatten.

Vad är det som gör en politisk personlighet

Det är inte ensartat. Där finns de stora folktalarna och charmörerna. Där finns de genuina personligheterna, som i sin uppenbarelse liksom bär hela folkets erfarenhet av klass- och bildningsvandring. Där finns också några som ger bestående intryck och avtryck genom att bäras av övertygelser bortom det manipulativa och av en gedigenhet utöver det skenbara. Till detta fåtal hör Anne Wibble.

TEXT

BERGSTRÖM-HANS

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt